

Salvátor

49

duben 2019

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Otřesení.

Prožíváme čas, ve kterém vyšly v církvi najevo nepěkné věci. Lidé jsou otřeseni publikovanými svědectvími o velkých nepravostech. Hledá se základní důvěra a kladou se otázky, zda je vůbec život našeho katolického společenství věrohodný. Jako by nastal soud nad Božím domem. Nemůžeme se mu vyhnout, zejména my kněží. Ovšem soudit, posoudit a nakonec odsoudit není vůbec snadné, pokud člověk nemá zlo jen rozmnožit. Soud v posledku patří Bohu, ale to neznamená, že my máme v tomto ohledu rezignovat. Právě proto, že soud náleží Bohu, u Něj musí začít i naše uvažování a rozhovory na toto téma. Je špatné mlžít a zametat skandální věci pod koberec, ale stejně tak pova-

žuji za nedobré pasovat se do role bezchybného arbitra nebo se neplodně pohoršovat nad zlem druhého, jako bych já žádné hříchy neměl. Kristovi nejbližší byli otřeseni

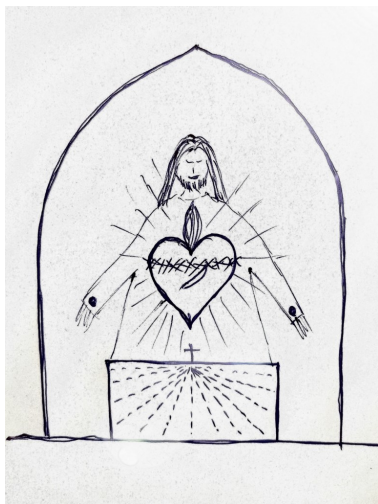

událostmi souvisejícími s Jeho odsouzením, mučením a smrtí. Přesto se nevzdali, stáli při Něm pod křížem a hledali Ho u hrobu. V tiché bolesti i v slzách, ve zmatku i otupělosti šli k novému začátku. Matka Maria, apoštol Jan, Marie Magdaléna s námi budou znovu procházet Svatým týdnem. Povedou nás k novému setkání s Kristem Vítězným. Povedou nás

z večeřadla přes Getsemany a zradu až k soudu, pak na Golgotu i ke hrobu a nakonec k novému setkání s Ním. Nesme do modliteb velkého týdne všechny bolesti i otřesné věci v církvi a ve světě, nechme je na sebe dopadnout, třeba je i odsudíme. Udělejme to z celého srdce, ale neztratíme víru v to, že On se dal odsoudit za nás, že na sebe vzal i ten nejstrašnější hřích, že nás smířil s Otcem. Nehledejme v tom nějaký alibismus a pilátovské umytí rukou, ale hledejme v tom novou cestu, kterou On i pro církve naší doby tehdy otevřel. Jinak by přece nepřišel mezi apoštolů, kteří povětšinou sehlali, a neřekl by: „Pokoj Vám!“

Požehnané prožití
Svatého týdne
přeje otec Jiří.

Svatý týden u nového oltáře

On je náš kněz, náš oltář, náš pravý a jediný Beránek

Sedím v tichu, jen v kamnech praská oheň. Přemýšlím o nadcházejících dnech Svatého týdne. Včera to byl právě rok, co byl zasvěcen nový oltář. Mám před očima toto místo a promítám do něj jednotlivé dny posvátného času.

Květná neděle. Príchod. „Přichází náš Pán, přichází náš Pán, přichází mezi nás Ježíš...“ Přichází ten, který je jen a jen Láskou. „Přistoupím k oltáři Božímu, k Bohu, který mě naplňuje radostí.“ Přicházím i já. Jdu za Láskou, hledám ji a vítám.

Zelený čtvrtek. Stůl Lásky. Hostina Lásky. Jsem pozván, i když nehodný. Svazek světla dopadá na mě, a zároveň mě zve do ohniska, z kterého vychází. On mi dává sebe a já chci totéž. I já chci dát sebe.

Velký pátek. Křížek na oltáři je malý, ale přesto připomíná ten velký, golgotský. Připomíná oběť z lásky. „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ Klaním se. Skláním se před obětí – z Lásky.

Bílá sobota. Oltář po většinu času zůstává tichý. Pouze jemně svítí do šera kostela. Nic se na něm neděje. Oltář se tiše připravuje na nové vylití Lásky a Života.

Neděle Zmrtvýchvstání. Oltář je zalit světlem i obklopen oblakem kadidlovým. Zní Aleluja, Pán vstal. Lásku není možné zničit. „Zátopy vod nemohou uhasit Lásku a proudy řek ji neodplaví.“ Stojíme při oltáři zaplaveni novým životem a Láskou Kristovou. Nastavujeme duši Slunci.

PJH

Duchovní obnova 5. 4. - 7. 4. 2019

O minulém víkendu proběhla v naší farnosti postní duchovní obnova, kterou vedl otec David Horáček, redemptorista ze Svaté Hory u Příbrami, rodák ze sousedních Slatiňan.

Po krásných zhudebněných pašijích v podání Hlubokého koření a mši svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie následovala první přednáška v zaplněném farním sále. Téma „Boží volání“ inspirované texty teologů vztáhl otec David na život každého z nás, aby nám připomněl, že nás Bůh ústy Ježíše Krista stále volá k životu, lásce, k obrácení.

Jak nás Bůh volá? Skrze Ducha Svatého v církvi, ve svátostech, v hlásání evangelia, ale také v setkání s lidmi, ve věcech, ve všem. Volání kříže je nejsilnější. „Pán Bůh dopustí, ale nepustí.“ Volá nás z každé bludné cesty ke svému podivuhodnému světu, kde je to nejpodstatnější: nejvyšší krása, dobro, pravda....

Naším úkolem je poznat Boží lásku, přijmout ji a poslat dál: jako se na jaře čistívaly a dnes už zase čistí studánky s pramenitou vodou, tak musíme vyčistit naši studánku Boží lásky, aby měla otevřenou cestu dál. Děkujeme za inspirativní myšlenky i za příjemné povídání, kde jsme se dozvěděli i o cestě otce Davida do řádu redemptoristů.

KM

Duchovní obnova v sobotu měla tři části. První z nich byla o naší odpovědi na Boží volání.

Vzorem nám v tom má být Fiat = Ano Panny Marie. Tak se vlastně odevzdáváme do Boží dobroty a kráčíme s ní celým životem. Kromě souhlasu máme přidat i své jednání. Ve starostech snad někdy pochybujeme, zda jsme v Božích rukou, ale máme stále pamatovat na to, že Boží milost se nás chce dotknout. Naše **ano** má být skutečné a týká se naší mysli, vůle a všech skutků našeho života.

Jako Panna Maria máme rozvažovat o svém konání. Ne všemu rozumíme, ale vždy je třeba na Boží výzvu odpovídat kladně. Víra je postoj dětí a my jsme stvořeni jako Boží synové a dcery. Nemáme se bát, že nás Bůh volá k něčemu nemožnému. Strach není na místě, ale podstatná je prosba k Duchu svatému.

Další přednáška měla téma Bůh je láska. Bůh všechno, i nás, udržuje ve své lásce. V ní jsme byli už před stvořením světa skrze věčné Slovo. Boží syn přišel, aby nikdo neměl pochybnosti o Boží lásce. Lidské nitro vždy volá po uznání a po lásce. Odpovědí na toto volání je Ježíš. Jednou láskou Bůh objímá Jeho i nás. Protože Boží láska nestojí na ničem lidském, ale Božím, nemůže ani zaniknout. Boží moc a láska nesou a udržují stamiliony tvorů, a přece se

Duchovní obnova 5. 4. - 7. 4. 2019

pokračování ze str. 3

na každého z nich vztahují, jako by byl sám a jediný na světě. Se vším, co jsem a co mám, jsem dílem Boží lásky.

Naše **ano** je **ano** Jeho lásce, záleží Mu na nás a na naší lásce a raduje se, když se chceme Jeho a Jeho lásky dotknout. V každé svátosti se setkáváme s Boží posilující láskou.

Poslední přednáška byla o cíli našeho života.

Často když uvažujeme o smyslu života, tak přeskóčíme pozemský život a myslíme hned na život po smrti. Ve jménu své víry máme však povinnost zabývat se životem pozemským. Náš domov je světem stvořeným, je to dar a dílo Boží lásky. Vše, včetně

lidské práce, kultury a touhy po věděni, je velmi dobré.

Další touhou člověka je touha po tom, aby se nám na zemi dobře dařilo. Proto je třeba život brát jako dar, který má člověk dobře prožít. Každý dobrý dar přichází od Boha. Člověk má a musí utvářet svět a zlepšovat ho, aby byl darem i pro ostatní. Život tedy není jen dar, ale i úkol. Naše odpověď na to by měla být: „Ano, chci jít, Bože, s Tebou a s Tvou pomocí vytvářet to, co je dobré. S Tvou pomocí ta námaha stojí za to.“

EV

Pozvánka pro rodiče s dětmi

Dne 11. 5. 2019 se bude konat **výlet pro rodiny s dětmi**. Vyrážet budeme v 10 hodin od Horeckého rybníku

(„Horečák“ u Chrasti). Půjdeme naučnou stezkou na Podskálu do kostela sv. Jana Křtitele. Cestou nás čekají úkoly s tematikou sv. Jana. Trasa je dlouhá asi 5 km, je vhodná i pro kočárky. Na Podskále společně oslavíme mši svatou. Předpokládaný konec je asi v 15 hodin. Pro další informace se obraťte na Josefa Vostrovského tel. 608 740 223.

Tereza Vostrovská

Farní společenský večer

Farní ples, jedna z akcí, která doprovází naše společenství, se uskutečnil 2. března tohoto roku tradičně ve Stolanec. Přípravné akce probíhaly jistě už nějakou dobu předem, aby vše vyšlo dle plánu a také aby bylo vše dotažené do nejmenších detailů. Organizaci měli na starosti manželé Fidlerovi, kteří si na pomoc přizvali dva moderátory – Aleše Kalinu a Petra Dítě. Ti celý ples doprovázeli velmi podařenými scénkami, při kterých jsme se všichni výborně bavili. Hned na začátku programu nám sdělili, že letošní společenský večer je výjimečný zejména tím, že bude přenášen do živého televizního vysílání. V tomto duchu se odvíjely předem připravené výstupy, a tak jsme se během jedné chvíle například ocitli ve zprávách televize Noe či na stanici se zaměřením na sport.

Celý večer doprovázela kapela Mix jak moderními písničkami, tak těmi, které se hrávaly dříve a potěšily mladší i starší pamětníky. Myslím si, že každý si našel ty, při kterých si mohl zatančit a vychutnat slavnostní atmosféru. Na parketu se střídaly párové tance se skupinovými. A pro radost a chvilkové odpočinutí během večera proběhla dvě předtančení. První nastoupila taneční skupina KATS a následně opět sklidili obrovský potlesk již velmi známí PAFATAS. Letošní předtančení bylo zaměřeno na podnikání a business, tudíž tanečníci z tohoto souboru byli v netradičních

kostýmech - třeba v montérkách elektrikáře, truhláře či instalatéra a naopak, část z tanečníků měla honosný společenský oblek upozorňující na jejich „vysoké postavení“. Celá choreografie byla doprovázena různými gymnastickými výkony a povedenými kroky.

Jak je již zvykem, i letos přišla na řadu velmi pestrá tombola. Bylo možné vyhrát například domácí pekárnu na chléb nebo spoustu zajímavých knížek. Mezi hlavními cenami bylo například ukulele, dort a čtyřicet pět minutový let letadlem. Ve chvíli, kdy byly všechny předem pečlivě připravené výhry rozděny, nastoupilo nečekané pokračování - tombola našich moderátorů. Mezi bonusovými odměnami byl například malý dortový deštníček, který má zabránit namočení kancionálových stránek během kropení svčenou vodou, nebo trychtýř, který funguje jako speciální naslouchátko nejen během mše svaté. Vtipné, povedené a vděčné salvami smíchu odměněné nápady.

pokračování na str. 6

Farní společenský večer

pokračování ze str. 5

Na společenský večer přišlo okolo sto dvaceti návštěvníků. Myslím si, že každý odcházel s úsměvem na tváři a se spoustou krásných zážitků.

Na závěr bych chtěla velmi poděkovat všem, kteří se na organizaci, přípravě a programu tohoto večera podíleli jakoukoliv pomocí. Myslím si, že se už spousta z nás těší na to, čím nás přípravný tým překvapí příští rok.

Michaela Měkotová

Rozhovor - Anežka a Antonín Fidlerovi

Na „Apríla“ jsme strávili příjemné dopoledne ve společnosti manželů Anežky (A) a Antonína (T) Fidlerových a chceme se s vámi podělit o to, co jsme se dozvěděly.

1. Odkud pocházíte a jaké jsou „Vaše kořeny“?

T.: Pocházím

z Chrudimi a stále žiji v domě, který tatínek postavil ještě za svobodna. Jeho rodina pochází z Hlinska, ale dědeček chodil do školy v Bavorově, kde potkal naši babičku, svou budoucí ženu. Narukoval i se dvěma syny - mým otcem a jeho bratrem -

do 1. světové války a dostal se až na Piavu. Můj otec tam byl r. 1918 zajat, vstoupil do legií a dostal hodnost poručíka. Přišel do vlasti až roku 1920 a vrátil se do Hlinska. Časem nastoupil jako městský úředník do Chrudimi a zde se usadil. Otec

Rozhovor - Anežka a Antonín Fidlerovi

zemřel, když mi bylo osm let a jeho nevlastní bratr mi dělal poručníka.

A.: Narodila jsem se doma v městské bráně v Prachaticích jako čtvrtá dcera. Teprve po mně přišel na svět vytoužený chlapec. Bylo nás 5 sourozenců narozených během pěti a půl let. Byli jsme si velmi blízcí a to nám zůstalo po celý život. Domov byl vždy naším útočištěm. Tatínek se tvrdě vyučil u německého mistra, ale při tom získal řadu cenných znalostí v různých oborech (třeba ve včelařství, sadařství), ale také obratnost a chování zdatného obchodníka. Otevřel si malý obchůdek se střížním zbožím a galanterií. Svou práci miloval a byl velmi oblíben. Zlom nastal nejprve na konci války, kdy viděl, jak jeho mistr ponížený tím, že ho svlékli a vyzuli, čekal na odsun. Tatínek nemohl pochopit krutost, s kterou se někteří Češi k odcházejícím spoluobčanům chovali. Donesl svému mistrovi boty, oblečení i klobouk, aby mohl odejít důstojně.

Ovšem celou naši rodinu zasáhl na mnoho dalších let rok 1948. Komunisti otci nedovolili nakupovat nové zboží, chtěli mu téměř prázdný krám sebrat, uvalili na něj pokutu 20 000,- Kč, na kterou maminka sehnala peníze, aby nemusel do kriminálu. Stejně o krámek přišel a dostal na vybranou práci v dole, lomu nebo v lese. Vybral si les. Poslali ho na hranice, daleko od domova, kde pracoval v těžkých podmínkách jen

s pilou a sekerou. Doma zůstala maminka s pěti malými dětmi, ke kterým se vracel v sobotu večer a v neděli v poledne už odcházel. Tatínek měl ze stresu žaludeční vředy a po těžkém úrazu ho na prosbu maminky nechali pracovat v okolí Prachatic. Neměl pomocníka, a tak s ním na osm kilometrů vzdáleném pracovišti dřela i maminka. Ona brzy ráno vstala, uvařila nám dětem jednoduché jídlo a my jsme se potom o sebe starali sami. Při tom všem si vždy zpívala, usmívala se, nikdy na nás s tatínkem nezvedli hlas a plně nám důvěřovali. Večer jsme jí s láskou chystali škopík teplé vody pro její unavené nohy a ona brávala do rukou Písmo svaté a četla nám příběhy, které si dodnes pamatujeme.

2. Chrudim a Prachatice jsou daleko od sebe. Jak jste se potkali?

T.: Dostal jsem se na náhradní vojenskou službu na dva měsíce do Prachatic. 13.9.1969 nám skončila pohoťovost kvůli 21.srpnu a mohl jsem po dlouhé době na první vycházku. Šel jsem do Starých Prachatic, kde je kostel sv. Petra a hostinec Na Kovárně. Tam se tančilo a tam jsem šel poprvé do kola s Anežkou.

A.: Věděli jsme o sobě jen to, že jsme Anežka a Tonda, a dohodli jsme se, že se sejdem za týden. V úterý nato jsem s bratrem havarovala na pionýru a druhý den jsem

Rozhovor - Anežka a Antonín Fidlerovi

pokračování ze str. 7

se ocitla v nemocnici s prasklou lebeční kostí. Ležela jsem na chodbě na vozíku a najednou, kdo se nade mnou sklání.....Jen mě napadlo: „Tys mi tu ještě scházel.“

T.: Mě tam ten den převezli s výronem kotníku....Po odchodu z Prachatic jsme si telefonovali, já jsem tam dojížděl v sobotu, z pátku na sobotu v noci jsem jezdil z různých míst z montáží, bydlel v hotelu a odjížděl nejpozději v neděli v poledne. To trvalo čtyři roky, ovšem s přestávkou, protože jsme si asi nebyli naším vztahem úplně jistí. Po půl roce jsem se před Anežkou objevil s kamarádem a svatba byla v roce 1973 v Prachaticích.

A.: A v roce 1974 se narodila Veronika.

3. Založili jste rodinu, vychovávali čtyři, dnes už dospělé děti - Veroniku, Anežku, Toníka a Klárku. Jakou práci jste si vydělávali na živobytí?

T.: Jsem vyučený instalatér, mám dva výuční listy na plyn a elektřiku. Léta jsem pracoval v Oposu, od roku 1991 jsem měl vlastní firmu.

A.: Vystudovala jsem střední zdravotní školu a nastoupila do nemocnice v Prachaticích do porodnice a na dětské oddělení. V Chrudimi jsem byla dlouho doma s dětmi, potom jsem vzala částečný úvazek na urologickém oddělení chrudimské nemoc-

nice a zůstala tam 21 let. Po devadesátém roce mě požádala Dr. Blažková, abych vedla Charitu jako vrchní sestra. Při tom mně velice pomáhal Ing. Vykydal, který se pak stal jejím ředitelem a já jsem mohla vyhovět Dr. Čavojcovi a působit v jeho ordinaci na druhou polovinu úvazku tři dny v týdnu do večera. Poslední tři roky před důchodem jsem už pracovala jen pro Charitu a starala se o Tondovu nemocnou maminku. Dožila se v kruhu rodiny požehnaných 96 ti let.

4. A jak to bylo s Vaší vírou, jak jste ji udržovali i v těžkých dobách totality?

T.: Oba pocházíme z věřících rodin, moje maminka v ní byla celý život pevná, tatínek ji ztratil ve válce... Já jsem ale celé dětství chodil na náboženství. A to byl i jeden z důvodů perzekuce naší rodiny v padesátých letech, kdy byl tatínek i ve vězení.

A.: Rodiče mi dali největší dar: domov a víru. Udrželi jsme si ji i přes to, že nejstarší sestra nemohla studovat. Předávali jsem ji i dětem a jsem moc vděčná Tomáši Pavlíkovi. Po celou dobu, kdy se náboženství nevyučovalo, jsme se pravidelně v pátek odpoledne scházeli s Pavlíkovými a Vitáčkovými. Tomáš systematicky nábožensky vzdělával děti a provedl je i úskalími spojenými s dospíváním. Večer jsme společně chodili na mši svatou a řadu sobot

Rozhovor - Anežka a Antonín Fidlerovi

trávili na výletech. Děti se sžily, úžasně na to vzpomínají, stále se stýkají a pomáhají si.

5. Čemu se rádi věnujete ve volném čase, máte společné koníčky?

T.: Anežka nechodí na ryby, ale oba jezdíme na farní poutě, krásné poznávací zájezdy, máme úžasné zážitky z putování do Itálie a Francie. Na farní společenský večer se už bohužel nedostaneme, protože hlídáme vnoučata.....

A.: U nás se vždy vyprávělo a já to předávám vnoučatům, ráda zpívám, scházím se se seniory, poznávám lidi a cítím ke všem lásku - беру je jako Boží stvoření. Oba pomáháme farnosti, kde je potřeba.

V tomto okamžiku pan Fidler musí odejít, a tak dokončíme rozhovor jen s jeho paní.

6. Blíží se Velikonoce - co pro Vás znamenají?

Svátky jsme si v mé původní rodině opravdu užívali, prožívali jsme je duchovně. Od Zeleného čtvrtka, přes Velký pátek až do Bílé soboty u nás panoval smutek a klid při četbě Písma a velká radost ze Vzkříšení přešla až do světské radosti na Velikonoční pondělí, kdy byla ranní mše svatá tradičně v kostele sv. Petra. Celá naše rodina vždy mše doprovázela zpěvem, bratr po celý rok ráno před odchodem do školy ministroval a chodívali jsme s kaplany do okolních poloprázdných kostelů, aby-

chom lidem, kteří se do vysídleného kraje přistěhovali, přiblížili jejich písněmi víru.

7. Co Vám vždy dělalo a dělá dosud radost?

Řád života naší rodiny určovaly také poutě, na které jsme se vždy těšili. Chodívali jsme všichni pěšky až 8 kilometrů, popojížděli vláčkem třeba na Lomeček u Vodňan, autobusem na Svatou Horu u Příbrami. Na procesích byli náš dědeček a strýček předzpěváky, modlili jsme se růženec a litanie.

Ted' mám velikou radost z pestrého a soudržného života naší farnosti, z mladých, kteří se do všeho zapojují.

Mnohokrát si vzpomenu na svou babičku ze samoty. Původně chtěla vstoupit do kláštera, ale nakonec dala slovo dědečkovi a nám potom vždy říkala: „Co jsem způsobila, jaký široký rod věřících jsem otevřela!“

Já sama nevím, co by ze mne bylo, kdybych nevyrostla ve věřící rodině. Děkuji Bohu, že mně dal tak úžasné rodiče, zasadil mě do celého krásného rodu a celý život mě provází svou láskou a milosrdenstvím. Bůh a rodina jsou jediné, co člověk má.

Děkujeme manželům Fidlerovým za moc hezké povídání a přejeme jim i nám všem, abychom byli vždy pevní ve víře a do budoucna se ničeho neobávali.

Velikonoce 2019

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH

Svátost smíření před Velikonocemi

pátek 12. dubna	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda, P. Janouch	kostel NPM
pondělí 15. dubna	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda, P. Partyka	kostel NPM
úterý 16. dubna	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda, P. Vtípil	kostel NPM
středa 17. dubna	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda, P. Partyka	kostel NPM

Čtvrtek	18. dubna	Zelený čtvrtek: Památka ustanovení Večeře Páně	
		18:00 Mše svatá s obřadem umývání nohou 20:00 – 8:00 Bdění v Getsemanské zahradě	kostel NPM kaple na faře
Pátek	19. dubna	Velký pátek: Památka umučení Páně	
		8:00 Liturgie hodin 12:00 Křížová cesta 15:00 Velkopáteční obřady 17:00 – 8:00 Noc bdění	kostel NPM kostel NPM kostel NPM kaple na faře
Sobota	20. dubna	Bílá sobota: Den tiché modlitby a bdění u Božího hrobu	
		8:00 Liturgie hodin 9:30 – 18:00 Adorace u Božího hrobu	kostel NPM kostel NPM
		Velikonoční vigilie: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
Neděle	21. dubna	20:00 Velikonoční vigilie, mše svatá (s nedělní platností) <i>Po skončení obřadů jste zváni na agapé na faře.</i>	kostel NPM
		Neděle velikonoční: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
Pondělí	22. dubna	8:30 Mše svatá 10:30 Mše svatá 18:00 Mše svatá <i>Žehnání pokrmů při všech mších svatých.</i>	kostel NPM kostel Vejvanovice kostel sv. Kateřiny
		Pondělí velikonoční	
Pondělí	22. dubna	8:30 Mše svatá	kostel NPM

Farní pingpongový turnaj

a ženy hráli systémem „každý s každým“. Všechna utkání byla velice vyrovnaná a šlo vždy o velký boj o každý míček. Všichni účastníci turnaje podávali skvělé sportovní výkony, ale je třeba vyzdvihnout ty nejlepší, kterými jsou v kategorii mužů **Dan Měkota ml.** a v kategorii žen **Iva Smetanová**. Vítězům gratulujeme.

Na závěr patří velké poděkování organizátorům pingpongového turnaje Tondovi a Monice Fidlerovým, kteří připravili celé sportovní odpoledne na výbornou.

Petr Dítě

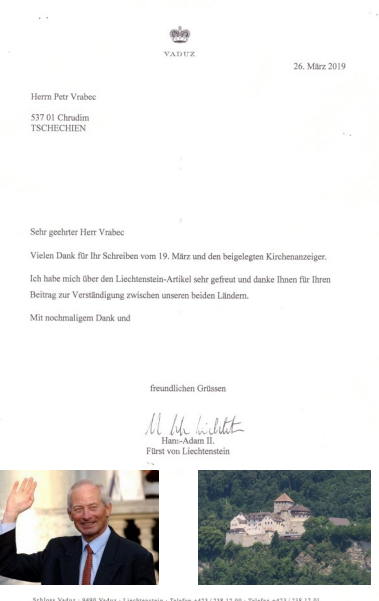
V neděli 7. 4. proběhl odpoledne na chrudimské faře další ročník populárního farního pingpongového turnaje. Do boje vstoupilo 9 hráčů a 5 hráček, z nichž většina turnaj už absolvovala po několikáté. Po druhé hodině odpolední byly rozehrané zápasy ve dvou skupinách, muži

Dopis od knížete

Milá redakce občasníku Salvátor, březnové číslo, ve kterém byl uveřejněn článek o Lichtenštejnsku, jsem zaslal spolu s překladem článku do němčiny a pohlednicí s obrazem chrudimského Salvátora Jeho Jasnosti knížeti z Lichtenštejna. Hans-Adam II. osobním dopisem obratem odpověděl. Článek ho velmi potěšil a děkuje za příspěvek k porozumění mezi Lichtenštejnskem a Českou republikou.

Náš informační občasník tedy expanduje do zahraničí, čte se i na panovníckých dvorech! Díky, milá redakce!

Petr Vrabec

MODLITBA

Bože, daruj mi dnes důvěru

Milosrdný Bože, dnešního dne tvůj Syn Ježíš Kristus vstoupil do Svatého města.

Lidé ho nadšeně vítali. Vstoupil jako král pokoje.

A přece tímto dnem začínají jeho pašije.

V tomto městě, do něhož vjel na oslíku za všeobecného jásotu,

musel o několik dní později projít cestou utrpení,

kteřá ho vedla davem senzacechtivých zevlounů až na kříž.

Dnes jsme mu provolávali slávu se zelenými ratoolestmi v rukou: „Hosana Davidovu Synu!“

Hned poté jsme naslouchali pašijovému příběhu.

Ježíš se vydal utrpení. Jako král prošel utrpením, které mu připravili lidé.

Bože, daruj mi důvěru, že přes všechno utrpení, které mě potkává, mi nebude upřena má královská důstojnost.

Dej, ať jdu cestou utrpení spolu s tvým Synem.

Jen tak mě utrpení neovládně,

ale po Ježíšově boku jím dokážu projít se vztyčenou hlavou a v důvěře, že mě čeká vzkříšení.

Upraveno podle knihy
od Anselma Grüna Moje modlitební kniha
kterou vydalo KNA

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 7. 6. 2019. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 50 vyjde 16. 6. 2019.

Salvátor č. 49 duben 2019

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800